

[Dahlgaard.]
 melt; reelt er det, der foregaar, det, at den højtærede Finansminister tager Dækningen til Landmandsbanklaanets Forrentning og Afdrag af de almindelige Skatter. Reelt er det, der foreligger Forslag om her, altsaa en Skatteomlægning, der forøger Forbrugsbeskatningen med $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og formindsker Beskatningen paa Omsætning og forskellige Afgifter med $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Med andre Ord, Landmandsbanktabet anvendes gennem de Lovforslag, der foreligger her i Dag, af den højtærede Finansminister til en Forsættelse af Ministerens almindelige Skattepolitik, der gaar ud paa en stadig Forøgelse af den samlede Forbrugsbeskatning, i dette Tilfælde med knapt 5 Mill. Kr.

Jeg har tidligere tilladt mig at sige — og jeg gentager det i Dag —, at den højtærede Finansminister er en enestaaende Mand til at foretage sine skattepolitiske Bevægelser og Manøvrer paa en saadan Maade, at hvad der egentlig foregaar, og hvad Hensigten er, dækkes. Jeg vil gerne give et lille Bidrag til Klaring af, hvad den højtærede Minister i Virkeligheden har fuldført, skattemæssigt set, det sidste Aar. I Fjor Efteraar, da alle vidste, at Landmandsbankordningen var nær forestaaende, og at der vilde blive stillet finansielle Krav paa ca. 10 Mill. Kr. om Aaret til Statskassen i denne Forbindelse, lod Ministeren, som om han slet ikke tænkte derpaa, og i Stedet for at tænke paa Dækning gennemførte han Loven om Formueskatte-nedsættelse, der betød en Formindskelse af Skatten med 12 Mill. Kr. Derefter kom i Slutningen af Vinteren Gennemførelsen af Landmandsbankordningen, og den højtærede Minister gennemførte den uden Dækning, skønt Ministeren var ganske klar over, at den overvejende Del af Befolkningen betragtede den finansielle Katastrofe, som var en Følge af Landmandsbankgarantien, som noget saa enestaaende i vort Lands Historie, at det var rimeligt, at den betaltes gennem en særlig Skat.

Nu ser vi, hvad det er, den højtærede Minister i Virkeligheden har naaet. Hvis han ikke havde nedsat Formueskatten og Selskabsskatten, hvis han havde skaffet Dækning gennem særlig Skat til Landmandsbanklaanets Forrentning, hvad der havde været rimeligt, vilde den højtærede Minister i Dag have været i Stand til at foretage en Nedsættelse paa 20—25 Mill. Kr. af de Skatter, der virkelig tynger Produktion og Omsætning her i Landet, og som — det har det ærede Medlem Hr. Borgbjerg

Ret i — holder Priseniveauet her i Landet oppe. Nu synes det, som om den højtærede Minister vil sætte Kronen paa Værket. Efter at have hindret, at de, der var nærmest til at bære Tabet, kom til at bære det, bruger han Landmandsbanklovens Krav om Frem sættelse af Forslag til Dækningslove til en yderligere Forøgelse af Forbrugsbeskatningen.

Resultatet for den almindelige Befolkning er da let at gøre op i dette Øjeblik. Resultatet af dette Aars Skattepolitik er, at de her i Landet, der har Skatteevnen og er mindst ramt af Krisen, er blevet befriet for at betale Landmandsbanktabet, og foruden at de er blevet befriet derfor, har de i Tilgift faaet en Nedsættelse af deres Skatter paa 10—12 Mill. Kr. Endelig er Forbrugsbeskatningen her i Danmark bevaret 25 Mill. Kr. højere end nødvendigt ud fra hele den økonomiske og finansielle Stilling, hvis Landets Skattepolitik var ført ud fra almene demokratiske Principper.

Der har ikke hersket nogen Tvivl om mit Partis Ønsker med Hensyn til Spørgsmaalet om Dækning af Landmandsbanklaanet, idet vi, den Gang da Landmandsbankloven gennemførtes, foreslog, at Dækning skulde tilvejebringes ved Tillæg til Skatten paa de største Indtægter og Formuer, kombineret med en Ordning, hvorved Statens Aktier i Banken efterhaanden gled ud paa disse Skatteyderes Hænder som Ækvivalent for en Del af Skatten. I denne Forbindelse vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. I den Betænkning, som i Fjor blev afgivet vedrørende Landmandsbanksagen, lovede den højtærede Minister højtideligt, at han i Sommerens Løb vilde overveje Muligheden af at gaa den Vej for derigennem gradvis at drage Staten ud af Ejendomsforholdet til Landmandsbanken.

Den højtærede Minister erindrer meget godt, hvorledes der i store Kredse indenfor Venstrepartiet var megen Sympati for en saadan Udvikling. Jeg husker saaledes, at et jydsk Blad, jeg tror det var „Herning Folkeblad“, skrev, at det skulde være interessant at se, om Højfinansens her i Landet nu ogsaa kunde hindre Gennemførelsen af en saa fornuftig Ordning af Landmandsbankens Ejendomsforhold. Jeg tillader mig altsaa at spørge den højtærede Minister om Resultaterne af hans Overvejelser paa dette Omraade. Er Ministeren naaet til et Resultat, eller er det Regeringens og Venstrepartiets Hensigt at slaa sig til Ro med stadig ud i en uvis Fremtid,